

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/2252

z dnia 30 września 2015 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/288 w odniesieniu do okresu niedopuszczalności wniosków o wsparcie z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby osiągnąć cele wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) i chronić interesy finansowe Unii i jej podatników, podmioty gospodarcze, które w określonym terminie przed złożeniem wniosku o pomoc finansową dopuściły się poważnego naruszenia, przestępstwa lub nadużycia finansowego, jak określono w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, nie powinny korzystać ze wsparcia finansowego z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR).
- (2) Na podstawie art. 10 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 niektóre wnioski złożone przez podmioty gospodarcze dotyczące wsparcia z EFMR mają być niedopuszczalne przez określony czas. Wnioski takie są niedopuszczalne m.in. wtedy, gdy złożono dany wniosek o wsparcie na podstawie tytułu V rozdział II tego rozporządzenia w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju akwakultury, a właściwe organy ustaliły, że podmiot, który złożył wniosek, popełnił którekolwiek z przestępstw przeciwko środowisku określonych w art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE ⁽²⁾. Na podstawie art. 10 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 508/2014 okres, w którym wnioski są niedopuszczalne, i daty rozpoczęcia lub zakończenia tego okresu mają zostać określone przez Komisję w akcie delegowanym.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/288 ⁽³⁾ określono okres niedopuszczalności, jak również odpowiednie daty rozpoczęcia lub zakończenia tego okresu w odniesieniu do wniosków składanych przez podmioty gospodarcze, które popełniły co najmniej jeden z czynów, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) i b) i ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 508/2014.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 508/2014 należy ustanowić zasady obliczania czasu trwania okresu niedopuszczalności i odnośnych dat rozpoczęcia lub zakończenia dla wniosków o wsparcie na podstawie tytułu V rozdział II tego rozporządzenia. Niedopuszczalność tych wniosków powinna przyczynić się do zapewnienia lepszego przestrzegania istniejących przepisów dotyczących ochrony środowiska.

- (4) Dyrektywą 2008/99/WE ustanowiono środki w zakresie prawa karnego w celu skuteczniejszej ochrony środowiska. W art. 3 tej dyrektywy wymieniono te czyny, które są karalne jako przestępstwa kryminalne, jeżeli są bezprawne w rozumieniu tej dyrektywy i zostały popełnione umyślnie lub co najmniej w wyniku poważnego zaniedbania. Zgodnie z art. 4 tej dyrektywy państwa członkowskie mają obowiązek dopilnowania, aby podżeganie do umyślnych czynów przestępczych, o których mowa w art. 3, i pomocnictwo w tych przestępstwach podlegały karze jako przestępstwo kryminalne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/288 z dnia 17 grudnia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do okresu i dat niedopuszczalności wniosków (Dz.U. L 51 z 24.2.2015, s. 1).

- (5) Aby zapewnić proporcjonalność, przypadki, w których podmiot gospodarczy popełnił przestępstwo w wyniku poważnego zaniedbania, oraz przypadki, w których podmiot gospodarczy popełnił przestępstwo umyślnie, powinny skutkować okresami niedopuszczalności o różnej długości. Z tego samego powodu należy również ustanowić przepisy, które przy obliczaniu okresu niedopuszczalności uwzględniają okoliczności obciążające lub łagodzące.
- (6) W celu zapewnienia proporcjonalności przestępstwa, które były popełniane przez okres ponad jednego roku, powinny skutkować dłuższymi okresami niedopuszczalności
- (7) Zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 508/2014 w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że podmiot gospodarczy dopuścił się któregośkolwiek z przestępstw określonych w art. 3 i 4 dyrektywy 2008/99/WE, wniosek tego podmiotu o wsparcie z EFMR na podstawie tytułu V rozdział II tego rozporządzenia jest niedopuszczalny przez okres co najmniej jednego roku. Ponieważ rozporządzenie (UE) nr 508/2014 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r., przy obliczaniu okresu niedopuszczalności należy brać pod uwagę wyłącznie przestępstwa popełnione od dnia 1 stycznia 2013 r.
- (8) W celu zapewnienia skutecznej ochrony środowiska, jeżeli wniosek podmiotu gospodarczego jest niedopuszczalny z powodu przestępstw przeciwko środowisku określonych w art. 3 i 4 dyrektywy 2008/99/WE, wszystkie wnioski tego podmiotu na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 508/2014 powinny być niedopuszczalne. W celu zapewnienia proporcjonalności należy również ustanowić przepisy dotyczące korekty okresu niedopuszczalności, w przypadku gdy podmiot gospodarczy popełni kolejne przestępstwa podczas okresu niedopuszczalności. Z tego samego powodu należy również przewidzieć dłuższe okresy niedopuszczalności w przypadku powtórzonego popełnienia danego przestępstwa.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/288.
- (10) W celu umożliwienia szybkiego stosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz biorąc pod uwagę, jak ważne jest zapewnienie jednolitego i równego traktowania podmiotów gospodarczych we wszystkich państwach członkowskich od początku okresu programowania, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu i obowiązywać od pierwszego dnia okresu kwalifikowalności w ramach wsparcia z EFMR, czyli od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/288 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie wsparcia z Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) i określa się w nim okres, w którym takie wnioski składane przez podmioty gospodarcze, które popełniły którykolwiek z czynów, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), b) i d) rozporządzenia (UE) nr 508/2014 lub w art. 10 ust. 3 tego rozporządzenia, są niedopuszczalne (»okres niedopuszczalności«).”;

- 2) wprowadza się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Niedopuszczalność wniosków złożonych przez podmioty gospodarcze, które popełniły przestępstwa przeciwko środowisku

1. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w pierwszej oficjalnej decyzji, że podmiot gospodarczy popełnił jedno z przestępstw określonych w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE (*), wnioski o przyznanie wsparcia z EFMR złożone przez ten podmiot gospodarczy na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 508/2014 są niedopuszczalne:

- a) przez okres 12 miesięcy, jeśli przestępstwo zostało popełnione w wyniku poważnego zaniedbania; lub
- b) przez okres 24 miesięcy, jeśli przestępstwo popełniono umyślnie.

2. W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi w pierwszej oficjalnej decyzji, że podmiot gospodarczy popełnił jedno z przestępstw określonych w art. 4 dyrektywy 2008/99/WE, wnioski o przyznanie wsparcia z EFMR złożone przez ten podmiot gospodarczy na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 508/2014 są niedopuszczalne przez okres 24 miesięcy.

3. Okres niedopuszczalności przedłuża się o sześć miesięcy, jeżeli w decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, właściwy organ:

- a) wyraźnie wskazał na zaistnienie obciążających okoliczności; lub
- b) ustalił, że podmiot gospodarczy popełnił przestępstwo przez okres dłuższy niż jeden rok.

4. W przypadku gdy okres niedopuszczalności trwa łącznie co najmniej 12 miesięcy, zostaje on skrócony o sześć miesięcy, jeżeli właściwy organ w swojej decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, wyraźnie wskazał na zaistnienie okoliczności łagodzących.

5. Za datę rozpoczęcia okresu niedopuszczalności uznaje się datę pierwszej oficjalnej decyzji wydanej przez właściwy organ stwierdzającej, że popełniono przynajmniej jedno przestępstwo określone w art. 3 i 4 dyrektywy 2008/99/WE.

6. Do celów obliczenia okresu niedopuszczalności brane są pod uwagę jedynie decyzje dotyczące przestępstw popełnionych od dnia 1 stycznia 2013 r. i w odniesieniu do których decyzja w rozumieniu powyższego akapitu została podjęta po tej dacie.

7. Jeżeli wniosek podmiotu gospodarczego jest niedopuszczalny na podstawie ust. 1 i 2, wszystkie wnioski tego podmiotu złożone na podstawie tytułu V rozdział II rozporządzenia (UE) nr 508/2014 są niedopuszczalne.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).;

3) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:

„d) przedłuża się go o następujące okresy za każde kolejne przestępstwo określone w art. 3 dyrektywy 2008/99/WE, które zostało popełnione przez podmiot gospodarczy w okresie niedopuszczalności:

- (i) 12 miesięcy, jeżeli kolejne przestępstwo zostało popełnione w wyniku poważnego zaniedbania;
- (ii) 24 miesiące, jeżeli kolejne przestępstwo zostało popełnione umyślnie;

e) przedłuża się go o 24 miesiące za każde kolejne przestępstwo określone w art. 4 dyrektywy 2008/99/WE, które zostało popełnione przez podmiot gospodarczy w okresie niedopuszczalności”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli kolejne przestępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d) lub e), jest przestępstwem przeciwko środowisku tego samego rodzaju jak to, które skutkowało okresem niedopuszczalności lub które już spowodowało korektę tego okresu, przedłużenie okresu niedopuszczalności z powodu tego przestępstwa przewidziane w lit. d) i e) zwiększa się o dodatkowe sześć miesięcy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
